

Udskriftsdato: 28. december 2025

KEN nr 9123 af 15/06/1991 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-13-91 om handicappet barn - støvsanering - støvallergi - møbler - merudgifter ved forsørgelsen

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21040-90

Ankestyrelsens principafgørelse O-13-91 om handicappet barn - støvsanering - støvallergi - møbler - merudgifter ved forsørgelsen

Resume:

Der blev givet afslag på hjælp efter bistandslovens § 48, stk. 1, til et barn med støvmideallergi til anskaffelse af en træseng, polyestermadras og lamelbund, lukket reol og chatol.

Ankestyrelsen fandt det ikke tilstrækkeligt godtgjort, at en egentlig støvsanering var påkrævet på grund af støvmideallergi. Ankestyrelsen fandt, at familien ved indretningen af barnets værelse og tilrettelæggelsen af barnets og familiens dagligdag ville kunne begrænse mængden af støvsamlende ting i barnets værelse, uden at der blev anskaffet særlige lukkede opbevaringsmøbler til legetøj, bøger m.m.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

28-05-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. december 1990 - § 48, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning af 3. juli 1987 om hjælp efter bistandslovens § 48 - pkt. 9

Sagsfremstilling:

Et 11-årigt barn led af allergi over for husstøvmider og blev behandlet herfor med medicin. (Becotide nasalspray og Zyrtec pillebehandling).

Barnets værelse var møbleret med en jernseng, som forældrene fandt umulig at aftørre for støv, springmadras - som ligeledes fandtes umulig at holde støvfri - og et skrivebord i spånplader med åbne hylder samt en åben reol. Legetøj blev opbevaret i familiemedlemmers værelser.

Familien havde selv udskiftet gulvtæppe med vinyl samt dyner og hovedpude til fjerfrit materiale.

Der blev ansøgt om hjælp efter bistandslovens § 48 til støvsanering i form af en seng i fyr, polyestermadras samt lamelbund, en lukket reol i fyr og chatol i fyr.

Socialforvaltningen indhentede en udtalelse fra amtssygehusets børneallergiafdeling, hvor barnet blev behandlet. Afdelingen anbefalede, at der blev givet tilskud til udskiftning af dyne og hovedpude til fjerfrit materiale samt tilskud til medicin. Vedrørende øvrige foranstaltninger måtte det være op til kommunens skøn, hvorvidt der skulle ydes tilskud.

Kommunen gav herefter afslag på ansøgningen, da kommunens lægekonsulent havde givet udtryk for, at de seneste undersøgelser tydede på, at udskiftning af møbler og lignende ikke har nogen overbevisende positiv effekt på en husstøvmideallergi. Kommunen henviste til, at sygehuset ikke havde givet udtryk for, at indkøb af de ansøgte møbler ville give en væsentlig forbedring/afhjælpning af barnets lidelse.

Amtsankenævnet stadfæstede kommunens afgørelse med den af kommunen givne begrundelse.

Afgørelsen blev anket af familien. Der henvistes navnlig til SM 0-8 87, hvoraf fremgik, at Ankestyrelsen den 28. november 1986 havde fundet, at der kunne ydes hjælp efter bistandslovens § 48, stk. 1, til udgiften til et lukket skab som led i støvsanering på grund af et barns støvallergi. Der henvistes også til SM 0-26-88, hvor der var bevilget hjælp efter § 48 til indkøb af bl.a. en skummadras.

Sagen blev antaget til principiel behandling til afklaring af, om egentlig støvsanering efter den nuværende lægelige opfattelse har effekt ved støvallergi.

Afgørelse:

Det var ikke tilstrækkeligt godtgjort, at en egentlig støvsanering var påkrævet af hensyn til barnets husstøvmideallergi.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på den lægelige udtalelse fra sygehuset.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at familien ved indretningen af barnets værelse og tilrettelæggelsen af barnets og familiens dagligdag ville kunne begrænse mængden af støvsamlende ting i barnets værelse, uden at der blev anskaffet særlige lukkede opbevaringsmøbler til legetøj, bøger m.m.

Ankestyrelsen noterede endelig, at kommunen havde givet tilsagn om at yde støtte til anskaffelse af ny dyne og hovedpude i fjerfrit materiale, hvis dette bliver aktuelt.

Ankestyrelsen tiltrådte således amtsankenævnets afgørelse.